

Hareket Eden Resimler Müzesi

Yavuz DEMİRKIRAN

Hareket Eden Resimler Müzesi

Yavuz DEMİRKİRAN

Emma, okul otobüsü eski taş müzenin önünde gürültüyle dururken annesinin elini tutuyordu. Mavi kazağının üstüne sarı yağmurluğunu giymiş, kırmızı sırt çantasını taşıyordu. Kıvrıkcık siyah saçları, kırmızı kurdelelerle bağlanmış iki topuz halinde zıplıyordu. 'Arkadaşının yanından ayrılma,' dedi öğretmen Bayan Chen. Emma gülümsedi, ela gözleri parladı ve sınıfıyla birlikte içeri girdi.

Müzenin içinde hava eski ahşap ve limon cilasası kokuyordu. Emma fırtınalı bir denizi gösteren dev bir tabloya baktı. Dalgalar dönüyor gibiydi ve küçük bir gemi aşağı yukarı sallanıyordu. 'Bu sadece ışığın bir oyunu,' diye fısıldadı arkadaşı Jack. Ama Emma gemideki minik bir denizcinin ona şapkasını salladığını fark etti. Gözlerini kırptı ve denizci hareketsiz kaldı.

Üzerinde pirinç düğmeler olan koyu yeşil üniformalı, uzun boylu, iki büklüm bir adam sınıfı karşıladı. Konuşurken beyaz bıyığı seğirdi. 'Hareket Eden Resimler Müzesi'ne hoş geldiniz,' dedi bekçi Bay Penrose. Altın gözlükleri parladı. 'Bazıları resimlerin kimse bakmazken hareket ettiğini söyler. Ama bu sadece bir hikâye, değil mi?' Emma'ya göz kırptı ve kemerindeki gümüş bir anahtar şıngırdadı.

Tur sırasında Emma geride kaldı. Sessiz bir köşede, küçük bir tilkinin olduğu bir orman resmi gördü. Tilki gür, beyaz uçlu kuyruğunu salladı ve doğrucu çerçevenin dışına çıktı! Koyu ahşabın üzerinde turuncu tüyleri parlayarak duvar boyunca yürüdü. Emma şaşkınlıkla nefes aldı ve tilkinin peşinden gitti, beyaz spor ayakkabıları parlak zeminde gıcırdadı.

Tilki, Emma'yı portrelerle dolu görkemli bir salona götürdü. Resmedilmiş hanımlar ve beyler sohbet edip gülüyorlardı. Lavanta rengi ipek bir elbise giymiş soylu bir hanım, katlanmış yelpazesini salladı. 'İyi günler, genç hanım,' dedi. 'Ben Leydi Violet. Küçük kuşumu gördünüz mü?' Omzunda minik, resmedilmiş bir kuş cıvıladı. Emma'nın ağzı açık kaldı.

Tam o sırada bir zil çaldı. Resimler dondu. Bay Penrose, anahtar halkası şıngırdayarak ortaya çıktı. 'Onların hareket ettiğini gördün, değil mi?' dedi nazıkçe. 'Müze büyü. Resimler kimse bakmazken canlanır. Ama bunu sır olarak saklamalıyız.' Emma başını salladı, kalbi heyecanla çarpıyordu.

Bay Penrose açıkladı: 'Her resim bir hikâye taşır. Karakterler başka çerçeveleri ziyaret edebilir, ama açılış saatinden önce geri dönmeliler. Biri kaybolursa büyü kayıplar.' Emma etrafına bakındı. 'Leydi Violet nerede?' diye sordu. Lavanta rengi elbiseli portre artık boştu—sadece resmedilmiş bir sandalye ve katlanmış bir yelpaze vardı.

Resmedilmiş tilki Pip, karlı bir dağ manzarasına koştu. 'Buradan geçti,' diye havladı. Emma peşinden gitti. Leydi Violet'in yelpazesini karda yatarken gördü, ama Leydi Violet hiçbir yerde yoktu. 'Yanlış resimde mahsur kaldı!' diye bağırdı Pip. 'Müze açılmadan önce onu bulmalıyız!'

Emma ve Pip, ayak sesleri yankılanarak galerilerde kořtular. Kalabalık bir řehir resmini, güllerle dolu bir bahçeyi ve parıldayan mücevherlerle dolu karanlık bir mağarayı kontrol ettiler. Ama Leydi Violet orada değildi. 'Nerede olabilir?' diye merak etti Emma. Pip'in kulakları sarktı. 'Sonsuza dek kaybolabilir,' diye sızlandı.

Bu arada, diğ er resimler huzursuzlandı. Fırtınalı deniz çalkalandı ve küçük gemi sarsıldı. Portreler endişeyle fısıldaştı. 'Büy u zayıflıyor!' dedi resmedilmiş bir şövalye. Bay Penrose endişeli görünüyordu. 'Acele etmeliyiz,' dedi. 'Emma, bir ipucu görd n m ?' Emma derin d ş nd . Sonra şehir resminde bir şeyin parladığını hatırladı.

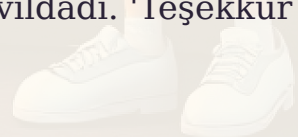
Şehir manzarasına geri koştular. Orada, bir köşede, minik bir menekşe rengi düğme vardı. 'Buradaydı!' dedi Emma. Pip düğmeyi kokladı. 'Parfümünün kokusunu alıyorum,' dedi. 'Büyük balo salonu resmine girmiş olmalı.' Balo salonu resmine koştular, dansçılar resmedilmiş bir sessizlik içinde dönüyordu.

Balo salonu resminde, lavanta rengi elbiseli bir figür altın bir avizenin yanında donmuş halde duruyordu. Bu Leydi Violet'ti! 'Yardım edin!' diye seslendi. 'Yanlış çerçeveden geçtim ve şimdi sıkıştım!' Emma elini uzattı. 'Elimi tut,' dedi. Ama resmedilmiş bariyer güçlüydü. Bay Penrose anahtarlarıyla geldi. 'Birlikte çalışmalıyız,' dedi.

Bay Penrose çerçevenin yanındaki gizli bir kilide gümüş bir anahtar soktu. Resmedilmiş bariyer parıldadı. Emma elini tekrar uzattı ve Leydi Violet onu tuttu. Nazik bir çekişle Leydi Violet balo salonu resminden çıkıp kendi portresine geri döndü. Minik kuş omzunda mutlulukla cıvıldadı. 'Teşekkür ederim, Emma,' dedi Leydi Violet.

Bütün resimler rahatlamayla iç çekti. Fırtınalı deniz sakinleşti ve küçük denizci şapkasını salladı. Leydi Violet diğer portrelere hikâyeler anlattı ve hepsi güldü. Pip, Emma'nın ayaklarının dibine kıvrıldı, gür kuyruğu sallanıyordu. 'Sen gerçek bir dostsun,' dedi. Emma gülümsedi, aralıklı dişleriyle geniş bir gülümseme yayıldı. 'Yardım edebildiğim için mutluyum.'

İlk ziyaretçiler geldiğinde resimler hareketsizliğe dondu. Emma hiçbir şey fark etmemiş olan sınıfına geri döndü. Bay Penrose ona küçük bir gümüş anahtar verdi. 'Yardımanın için,' diye fısıldadı. 'İstediğin zaman geri gel.' Emma müzeye el sallayarak veda etti, içindeki büyüyü asla unutmayacağını biliyordu.

Eve dönüş yolunda otobüste Emma pencereden dışarı baktı ve gülümsedi. Sanatın hikâyeleri canlı tuttuğunu ve arkadaşlara yardım etmenin her macerayı daha güzel kıldığını biliyordu. Kırmızı kurdeleleri rüzgârda dalgalanıyordu ve ailesine, resimlerin kimse bakmazken hareket ettiği müzeyi anlatmak için sabırsızlanıyordu.